

[Johan Asmussen.]

slag drejer sig om, ejendomsbeskatningen og det offentliges stilling til fastejendomsområdet.

Vort partis stilling på disse punkter er så klar, at jeg kan indskrænke mig til at henvise til, hvad der herom er blevet sagt ved tidligere lejligheder; jeg finder ikke, der er nogen rimelig grund til at prøve på at gentage argumentationen.

Jeg er imidlertid nødt til at gøre et par bemærkninger i anledning af det, den højtærede indenrigsminister sagde. Må jeg først lige sige, at tanken om, hvis man overhovedet skal ind på en undersøgelse, i stedet for et folketingsudvalg at nedsætte et embedsmandsudvalg, synes jeg i og for sig ikke er helt forkert. Uden at tage endelig stilling til spørgsmålet vil jeg gerne påpege, at det kan være betænkeligt ved enhver form for forberedende kommissioner eller udvalg helt eller delvis at lade dem bestå af medlemmer af folketinget; det forekommer mig betænkeligt, at man derved mere eller mindre binder folketinget ved den senere behandling af spørgsmålet. Jeg synes, det gælder om, at folketinget til enhver tid står så frit som på nogen måde muligt over for de forslag, der udarbejdes; hvis det er forslag, der udarbejdes ganske nøgternt af embedsmænd, står folketinget frit over for det resultat, der fremkommer, så frit som det ikke kan stå, hvis man herfra på forhånd implicerer sig. For så vidt er jeg altså enig med den højtærede minister i denne tanke uden dermed at have villet binde mit parti definitivt.

Jeg er også enig, hvilket ikke kommer de saglige ting ved, i ministerens noget sarkastiske bemærkninger om den mangel på realisme, der synes at ligge bag ved disse forslags fremkomst. Den højtærede minister brugte udtrykket, at man måtte betragte dem under synsvinklen en demonstration. Jeg er ganske enig i den vurdering, og jeg ser — jeg kan tage fejl, jeg kan også have ret — en vis baggrund for en sådan demonstration i fremsættelsesdatoen for disse forslag; det var den 18. februar, små tre uger før kommunevalget. Men at der er en betydelig mangel på realisme i at fremsætte disse forslag nu, kan der i hvert fald ikke være tvivl om.

Endelig er jeg desværre nødt til provo-

keret, havde jeg nær sagt, af den højtærede indenrigsminister at gøre en enkelt bemærkning. Ministeren lod sig henrive til i forbindelse med den bestemmelse i forslaget om kommuneplanlægning o. s. v., der tangerer ekspropriation, at fremkomme med nogle bemærkninger om det grundlovs-mæssige, om domstolenes stilling dertil o. s. v., og ministeren, der jo er kendt for at kunne få underholdende indfald også på denne talerstol, kom med en bemærkning, der i virkeligheden tog sigte ikke mindst på mit parti, om, at der var nogle her i salen, der syslede med tanken om, at domstolene skulle kunne supplere sig selv. Vi har nu ikke direkte taget stilling til, hvordan systemet skulle være, vi kommer tilbage til alt det, når vi får tid; men ministeren sagde, at en sådan tanke er i bund og grund udemokratisk. Det kan jeg ikke lade stå uimodsagt. Jeg skal naturligvis ikke komme ind på en argumentation dér, men jeg kan ikke afholde mig fra at sige, at jeg har med beklagelse, med virkelig beklagelse, flere gange konstateret, at netop den højtærede indenrigsminister synes på visse punkter i bund og grund at mangle forståelse for, hvad demokratiet i virkeligheden indebærer, og jeg synes, bemærkningen før og den opfattelse, der synes at ligge bag, er et udtryk netop for dette.

Vi kan — og det må være min konklusion — ikke på nogen måde medvirke til gennemførelsen af disse to forslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):
 Hr. Johan Asmussen ved, at vi tidligere i denne sal har diskuteret spørgsmålet om domstolenes stilling. Grundloven tog ikke stilling til, om domstolene kan tilsidesætte en lov som grundlovsstridig, tog udtrykkeligt ikke stilling dertil, idet man alene fastsatte, at domstolene kan skride ind, hvor øvrighedsmyndighedens grænser er overskredet. Det har altid været mit partis principielle opfattelse, at folketinget er den øverste institution i dansk forfatning. Det har altid for mig været følt som noget urimeligt, at de af justitsministeren udnævnte dommere kan tilsidesætte en af folketinget vedtaget og af kongen stadfæstet lov.

Men for mig at se bliver det helt angribeligt og aldeles udemokratisk, hvis man tager